

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 7. kwietnia. Izba deputowanych na wczorajszym posiedzeniu zatwierdziła budżet ministerium skarbu aż do rozdziału: podatki stałe. Następnie wybrała wydział 15 członków dla zgłębienia projektu taryfy celnej przez rząd proponowanej. Najbliższe posiedzenie odbędzie się w dniu 24. kwietnia.

Frankfurt n. M., 6. kwietnia. Na dzisiejszym posiedzeniu sejmku związkowego wniosek sasko-bawarski większością 9 głosów przeciw 6 przyjęty został. Austria i Prusy złożyły deklaracye, iż dwa wielkie mocarstwa niemieckie nie ustają w staraniu o porozumienie się między sobą. Prusy oświadczyły z swej strony, iż w każdym razie dzisiejsze głosowanie pozostanie bez skutku.

Część nieurzędowa.

Lwów, 7. kwietnia.

Wydział izby deputowanych rady państwa do zgłębienia projektu reformy podatkowej wysadzony, uznał za potrzebę dalszego prowadzenia czynności swej po zamknięciu rady państwa. Wnioski swoje pod tym względem przestali izbie deputowanych do zacydowania.

Na posiedzeniu izby deputowanych z dn. 3 b. m. odczytano interpelacyę dep. Popea i innych deputowanych do ministerium spraw zewnętrznych względem wypowiedzenia konwencji o paszę owiec z Portą otomańską zawartej. Interpelanci pytają o przyczynę wypowiedzenia, czy ta konwencya jednostronnie wypowiedziana być może, czyliby wypowiedzenie usunąć nie można, i w jaki sposób rząd myśli przyjść w pomoc właścicielom trzód, przez wypowiedzenie konwencji w przykrem położeniu będącym. Następnie izba z porządku dziennego przeszła do rozpraw nad budżetem ministerium skarbu, i przyjęła pierwsze siedm tytułów w wysokości przez wydział finansowy proponowanej.

Ciało prawodawcze francuzkie zajmowało się na posiedzeniu z dnia 3go b. m. kwestyą bankową. Znany budowniczy okrętowy Armand z Bordo przemawiał przeciw obecnemu systemowi bankowemu i częstego podwyższania eskonty. Wielką to jest klęską, zwłaszcza dla handlu zamorskiego, często bowiem wchodzi się w operacyę, jaką przy 3 procentowej eskontie, która później do 10 procent podwyższona bywa. Finansista Calley St. Paul przypisuje częstą zmianę stopy eskontowej niedostatkom środków pieniężnych, które bank francuzki ma do swej dyspozycji. Kapitał banku podwojony być powinien, dziś bowiem, mając 54 filij, bank nie może wypłacać naraz we wszystkich biurach swoich, i wydawać dziennie sto milionów, kiedy środki jego w pierwiastkowym zakładzie tylko na 10 milionów są obliczone.

Constitutionel zaprzecza stanowczo jakoby marszałek Randon złożyć miał tekę ministerium wojny i odstąpić ją generałowi Fleury. Wieści pod tym względem w Paryżu rozsiewane, żadnej nie mają podstawy.

W kołach dyplomatycznych w Rzymie zajmują się bardzo żywo kwestyą możliwego przeniesienia się Papieża. Powód do tego następczą propozycyę, jakie miano zrobić Papieżowi ze strony kilku mocarstw, które oświadczyły się z gotowością ofiarowania przytułku Ojcu świętemu. Mianowicie miała Hiszpania ofiarować wyspy Balearskie, Anglia Malte, Austria — jak słyhać — Raguzę, a Francya Avignon, i sądzą, że Papież w razie potrzeby zdecydowałby się na wyspę Malte. Na wszelki sposób jest to pogłoska charakteryzująca stosunki rzymskie. Także w hotelu Farnese mają czynić gorliwe przygotowania do spiesznego odjazdu Króla Franciszka w razie potrzeby. Mówią o zbiorze tajnych dokumentów, który ma zawierać zupełną historyę czynności Króla Franciszka II. od czasu przeniesienia się jego do Rzymu. Stanowisko posła francuzkiego pana Sartiges ma być wielce zachwiane i oczekują wkrótce odwołania jego. Jako następcę jego wymieniają jedni pana Thouvenela, drudzy pana Benedetti. Tak mianowanie jednego jak i drugiego byłoby stanowczą demonstracyą i dowodem, że przecież ci zanadto różowo przedstawiają sobie stan rzeczy, którzy sądzą, że odwołanie wojsk francuzkich podlega jeszcze wątpliwości.

La France donosi, że Mazzini pisał z Londynu pod dniem 21. marca do komitetów wyborczych w Neapolu, iż nie sądzi ażeby przyszłe wybory Włochy zbawić miały. Zdaniem jego hasłem kan-

dydatów do wyborów być powinna natychmiastowa wojna z Austryą o Wenecyę. La France dodaje, iż podczas gdy patryoci włoscy walczyliby o czworobok fortecy, Mazzini siedziałby spokojnie w Londynie, pisząc odezwy i manifesty.

Lwów, 6. kwietnia. Poświęciwszy poprzednio kilka artykułów sprawie spółki Dniestrowej, wypada nam na zakończenie wspomnieć o ogólnem zgromadzeniu akcyonaryuszów, które się w d. 1. kwietnia zebrało. Szkoda, że spółka Dniestrowa, jak inne podobne towarzystwa, nie ogłasza protokołów posiedzeń ogólnego zgromadzenia akcyonaryuszów, nie ogłasza relacyi o zamknięciu rachunków. Stan i położenie spółki dniesrowej dotyka wprawdzie bezpośrednio samych tylko akcyonaryuszów, ale pośrednio przecież kraj cały obchodzi, bo koncesya na żeglugę parową na Dniestrze spółce w interesie kraju całego nadana była.

W braku autentycznej relacyi, poprzestać musimy na wiadomościach czerpanych z dość pewnego, jak sądzimy, źródła. Otóż według tych wiadomości zebrało się w dniu pierwszego kwietnia 10 akcyonaryuszów z 35ciu, ci zaś 10 piętnaście głosów reprezentowali. Zgodzono się najprzód jednomyślnie na sprzedaż statku parowego, gabarów i przyrządów przez fabrykę hr. Andrzeja Zamojskiego w Warszawie dostawionych, jako do użycia niezdatnych. Przeważna większość obecnych akcyonaryuszów, 11 głosów reprezentująca, oświadczyło się za rozwiązaniem spółki i likwidacyą, a zatem i za proporcjonalnym rozdziałem między akcyonaryuszów sumy za sprzedane ruchomości zebrać się mającej. Mniejszość (4 głosy) była za odroczeniem uchwały o likwidacyi do przyszłego ogólnego zgromadzenia, w tej myśli, ażeby zebrany za statek parowy i przyrządy kapitał lokowany był na procent składany, i tak długo na elokacyi tej pozostał, aż narosnie do wysokości, podjęcia przedsiębiorstwa na nowo pozwalającej. Terminu przyszłego ogólnego zgromadzenia akcyonaryuszów nie oznaczono; nastąpi ono zapewne po dokonaniu zamierzonej przedazy. Ze zaś według statutu $\frac{3}{4}$ części akcyonaryuszów za likwidacyą oświadczyć się muszą, przeto mała frakcyja głosu na teraz likwidacyę wstrzymała. Jeden głos odezwał się za wydaniem pewnej liczby nowych akcji 500 reńskich, propozycya ta jednak się nie utrzymała.

Ciekawi jesteśmy, co na takowy rezultat powie „Gazeta narodowa“, która nas tak ostro zgromiła za to, iż przed dwoma miesiącami blizką likwidacyą spółki dniesrowej przewidywaliśmy. A jednak każdy z tokiem czynności przemysłowych cokolwiek tylko obezuany, już z okólnika komitetu akcyonaryuszów na ogólne zgromadzenie na dzień 1. marca zwołującego, likwidacyę łatwo wyczytać mógł, chociaż tam o niej nie wspomniano, likwidacya też w dniu 1. kwietnia na jednym włosku wisiała, i nie odrzucona, lecz tylko odroczona została. Bo w punkcie, do którego rzeczy doprowadzone zostały, nic innego nie pozostaje dla spółki dniesrowej, jeno likwidacya, jak skoro akcyonaryusze nowych wkładek dać nie chcą, czemu się weale dziwić nie można, a spółka nie podniosła jedyne go środka, który ją od likwidacyi wybawić mógł, odniesienia się do komitetu, ażeby tytułem zaliczki z własnych funduszy komportował do kasy te sumy, które fabryce warszawskiej bez koniecznej potrzeby poza stypulacyę kontraktu wypłacił. Zdaje się bowiem złudzeniem czekać na taki narost sumy ze sprzedaży zebrać się mającej, izby na odzycie przedsiębiorstwa wystarczyć mogła. Spółka dniesrowa rozpoczęła czynności swe z kapitałem sto i kilku tysięcy reńskich, te w zupełności wydane zostały, w kasie spółkowej pustki. Za statek parowy, gabary i przyrządy zbierze w najlepszym razie 40 do 50.000 reńskich. Hez to lat upływie, zanim przez procenta składane z 40 lub 50.000 zbierze się znów sto i kilka tysięcy reńskich, które do przedsiębiorstwa konieczne są potrzebne, a nawet może nie wystarczające. Drugie to złudzenie myśleć o emisji nowych akcji, bo tych niktyby nie rozebrał. Rozumiemy przedsiębiorstwa zasilające się nowemi kapitałami, jak skoro kapitał pierwiastkowy w obec rozgałęzienia popędu i ruchu okaże się niedostatecznym. Przedsiębiorstwa takowe chętnie znajdują nowych akcyonaryuszów, bo mają przeszłość swoją jako rękojmię za sobą. Ale wątpimy, żeby kto przystąpił do spółki, której pierwiastkowy kapitał poszedł w większej połowie w tak marną zaturę.

Tak więc żegluga parowa na Dniestrze niestety na długi czas się przerwała, a spółka bodaj nie na zawsze istnieć przestała. Smutna to rzecz zaiste, że przedsiębiorstwo w zasadzie dobrze pomyslane, wielkie dla kraju korzyści rokujące, w skutek zbiegu niefortunnych okoliczności taki obrót wzięło. Największa tu wina spada na fabrykacyę warszawską; technicy jej, co Dniestr objeżdżali, dali dowody zupełnej nieznamomości rzeczy i największej nieudolności. Przecież musieli wiedzieć, a przynajmniej wiedzieć byli powinni, że przy rzekach, jak Dniestr, w wodę nie bardzo obfitujących, głównie idzie o taką budowę statków i przyrządów, żeby się głęboko nie zanurzały. Oni zaś wybudowali statek i gabary daleko

głębszej wody wymagające, nie oszczędzili żelaza i drzewa, jak żeby na Dniestrze burze morskie były do wytrzymania. A do tego w dziwnym kontrascie dali maszynę parową za słabą, z kotłem wcale nie praktycznym. Są przecież w kraju fabryki, co budują statki parowe i gabary tak, ażeby tylko 15 cali, nie głębiej się zanurzały, a Dniestr przy zwykłej wodzie znieśli statki 18 cali się zanurzające. Żałować wypada, iż komitet spółki nie rozpiął w czasie właściwym konkurencji między fabrykami podobnej gałęzi, śnać niedostatecznie się w rzeczy zorientował, poprzestając na fabryce warszawskiej, której dotąd wcale się dobrze nie powodzi. Pomimo smutnego obrotu spraw spółki dniestrowej nie tracimy nadziei, że droga wodna tak wielkiego znaczenia, jak Dniestr, nie zostanie bez właściwego użycia, zwłaszcza iż wysoki rząd nie oszczędzi usiłowań, ażeby usunąć przeszkody, spławność Dniestru tamować mogące. Przekonani nawet jesteśmy, iż przedsiębiorstwo żeglugi parowej, dobrze pokierowane, sownicieby się opłaciło i obok wielkiej dla kraju korzyści przedsiębiorcom znaczne zyski przyniesćby mogło.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 6. kwietnia. (*Czynności Izby handlowej.*) Dnia 28. marca b. r. odbyło się drugie nadzwyczajne posiedzenie tutejszej Izby handlowo-przemysłowej w r. b.

Na posiedzeniu tem zdawała sprawę komisya wysadzona z łona Izby do sprawdzenia wyborów jednego członka i jednego zastępcy ze stanu przemysłowego, dnia 20. marca b. r. odbytych.

Nim przystąpiono do właściwego sprawozdania o rezultacie wyborów, uważała komisya za swój obowiązek sprostować niektóre zmyślane fakta („Gaz. Nar.“ Nr. 70.) między publicznością rozsiewane, przebieg wyborów tendencyjnie w złym świetle przedstawiające. Mianowicie: niewymaga ustawa wyborcza, aby do składu komisji wyborczej powoływać delegatów rady miejskiej, ustawa ta bowiem przepisuje tylko, aby do składu komisji wyborczej powołać jednego członka rady miejskiej, przy tej zaś komisji zasiadało aż sześciu członków tejże rady.

Że karty legitymacyjne nie mogły być wyborcom przed terminem do reklamacji doręczone, wypływa już z samej natury rzeczy, gdyż właśnie dzień reklamacji przeznaczony jest do sprawdzenia listy wyborczej, a karty legitymacyjne mogą być dopiero na podstawie sprawdzonej listy wydane.

Co do sposobu doręczenia kart legitymacyjnych wyborcom, nie przepisuje nic dotycząca ustawa, zostawiono to jest bowiem ocenieniu przełożonego gminy. Komisya jednak nie może zamilczeć słusznego uznania, że Magistrat przy tegorocznych wyborach jak najlepiej wywiązał się ze swego zadania, gdyż wedle przedłożonych dowodów doręczenia, takowe odbywało się równocześnie tak, że karty legitymacyjne 18go marca (a więc dwa dni przed wyborem) już wszystkim wyborcom doręczone były.

Szynkarzom doręczono 67 kart legitymacyjnych, z których 43 przy wyborze głosowało; wyborcy wyznania żydowskiego *Juer i Chamajdes Gerszon*, którzy do komisji wyborczej o karty zgłaszać się mieli, tudzież pp. *Kajetan Jabłoński i Jan Milikowski* niemogli znajdować się na liście wyborców ze stanu przemysłowego, ponieważ należą do stanu handlujących, i z tego też powodu nieznajdowali się ci ostatni panowie także i w listopadzie na liście wyborców ze stanu przemysłowego i głosowali tylko przy wyborach ze stanu handlowego.

Co do kwestyi względem przypuszczania bezlegitymacyjnych do głosowania, przy komisji wyborczej poruszonej — a upadłej nie zbraku poparcia ze strony członków komisji, lecz jedynie z tego powodu, że przy równych głosach za i przeciw wnioskowi, przewodniczący komisji komisarz rządowy, dał głos decydujący za ściśłem przestrzeganiem ustawy, trzymając się zasady, że każdemu z wyborców przysługiwało prawo reklamacji w terminie do tego wyznaczonym; zauważać należy, że ze względu na to, że tylko kilkunastu bezlegitymacyjnych zgłaszało się do wyboru, wybór nie byłby alterowany nawet i wtedy, gdyby zgłaszających się bez legitymacji do głosowania przypuszczono.

Nareszcie nie może także komisya pominąć bez sprostowania, jakoby pierwszy wybór w jesieni r. z. unieważniono dla tego głównie, iż rzeźnicy za późno w ówczas otrzymali karty legitymacyjne, gdyż wybór ten jak wiadomo, dla tego został unieważniony, iż rzeźnicy pomimo, że byli na liście wyborców, kart legitymacyjnych przed wyborem wcale nie otrzymali i doręczenie takowych dopiero po ukończonym wyborze nastąpiło.

Przystępując do sprawozdania co do aktu wyborców, oświadcza komisya, iż takowy odbył się wedle przepisanych formalności. Wybory zostały pod dniem 16go lutego 1865 we wszystkich dzielnicach miasta należycie obwieszzone i do wniesienia reklamacji dzień 8. marca b. r. wyznaczony.

Na dniu reklamacyjnym zebrała się komisya wyborcza, na mocy dekretu w. c. k. Namiestnictwa z dnia 1go marca 1865 l. 12.780 z panów *Józefa Breuera, Jana Kleina, Józefa Englu, Kaspra Boczkowskiego, Tomasza Kulczyckiego, Antoniego Chilińskiego, Józefa Koliszera i Karola Pietzsch* złożona, pod przewodnictwem rządowego komisarza w osobie c. k. radcy Namiestnictwa pana *Henryka Hehna*.

Po uzupełnieniu sporządzonej przez Magistrat listy wyborczej zgłaszającymi się reklamantami, tudzież po wykreśleniu tych przemysłowców, którzy nie należąc do drugiej klasy podatku zarobko-

wego, prawa wyboru nie posiadali, wystawiono na podstawie tak uzupełnionej listy 487 kart legitymacyjnych, i przesłano takowe w myśl §. 20. dotyczącej ustawy wyborczej przełożonemu gminy miasta Lwowa w celu doręczenia wyborcom. Zarazem wyznaczonym został dzień wyboru na 20. marca b. r. i wezwano Magistrat, aby dzień wyboru plakatami ogłosił, a karty legitymacyjne, którychby niedoręczono, najdalej do 18. marca do komisji wyborczej zwrócił. Dnia 19. marca b. r. przesłał Magistrat do l. 7397 37 arkuszów potwierdzających doręczenie kart legitymacyjnych oraz 25 kart nie doręczonych. W dzień wyboru to jest 20. marca b. r. zebrała się znów komisya wyborcza. Głosowanie odbyło się pisemnie, tylko 3 wyborców głosowało ustnie.

Do głosowania przystąpiło 313 wyborców, z których jednak 7 nieuwzględniono, mianowicie sześciu dla tego, że głosując pisemnie, głosu podpisem nie stwierdzili, jednego zaś, że karty legitymacyjnej nie przedłożył.

Ze skrutynium okazuje się, że z pozostałych 306 głosów, otrzymali najwięcej głosów:

1. p. *Karol Pietzsch* na członka 175 głosów.

2. p. *Piotr Mikolasch* na zastępcę 140 głosów.

Po panu Pietzschu otrzymał najwięcej głosów na członka p. *Wincenty Żak* (110) głosów), zaś po panu Mikolaszu na zastępcę p. *Józef Baczewski* (97 głosów).

Komisya zważywszy tedy, że wybór odbył się wedle wszelkich formalności prawnych, i że aktowi temu żadnych nielegalności zarzucić nie można, wniosła, aby Izba wybór p. *Karola Pietzsch* na członka i wybór p. *Piotra Mikolasza* na zastępcę do Izby ze stanu przemysłowego na peryod trzyletni 1865—1867 zatwierdziła.

Wniosek komisji został przez Izbę przyjęty, i uchwalono nowo wybranym dotyczące dekreta doręczyć. Zarazem jednak uchwaliła Izba prosić Prezydium Magistratu o stosowne zarządzenie, aby na później przy sporządzaniu listy wyborczej z większą dokładnością postępywano.

Wiedeń, 5. kwietnia. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) *Najjaśn. Pan* udzielał przedwczoraj kilka audyencji, przyjmował na osobnej audyencji fzm. *Benedeka*, odbierał potem raporta ministrów stanu i spraw zewnętrznych, a około południa przyjmował prezydenta ministrów Arcyksięcia *Rainera*. Arcyksiężniczka *Gizela* wyjeżdżała wczoraj w południe po raz pierwszy po słabości do Prateru. — Arcyksiążę *Karol Ferdynand* z małżonką mają przybyć tu dzisiaj w powrocie z Linc. — Arcyksiążę *Ludwik Wiktor* udał się na kilka dni w odwiedziny na dwór bawarski do Mnichowa.

Dziś jest wieczór recepcyjny u posta francuzkiego. — Minister stanu p. *Schmerling* ma — jak słyhać — zrobić na święta wycieczkę do Mölk. — Fzm. *Benedek* był wczoraj na obiedzie u Arcyksięcia *Albrechta*. — Deputacyę z Galicyi, która przybyła przedwczoraj, przyjmowali wczoraj przed południem minister stanu pan *Schmerling*, baron *Kalchberg*, a w południe hrabia *Mensdorff* i prezydent ministrów Arcyksiążę *Rainer*. Ta deputacya przybyła w sprawie nowej linii kolei żelaznej w Galicyi i miała dziś otrzymać posłuchanie u Jego Mości Cesarza. (Przy tej sposobności prostujemy podane, wczoraj fałszywie imiona kilku członków tej deputacyi, a mianowicie nie hrabia *Dąbski* lecz hrabia *Dulski*, nie *Wilhelm* lecz *Włodzimierz* hr. *Baworowski*. Pr. R.)

Arcybiskup *Litwinowicz* odjechał wczoraj wieczorem do Lwowa, Arcybiskup książę *Schwarzenberg* do Pragi, Arcyb. książę *Fürstenberg* do Ołomuńca a landgraf *Fürstenberg* do Rzymu.

(*Dar Najjaśn. Pana.*) Jego Ces. Mość raczył przesłać prezydentowi król. siedmiogrodzkiego gubernium fml. *Ludwikowi* hr. *Crenneville* sumę trzy tysiące złotych reńskich do rozdania między cierpiące niedostatek gminy komitatów *Klausenburgskiego, Thordańskiego* i powiatu *Maros*.

(*Dar Jej Mości Cesarzowej Karoliny Augusty.*) Jej Mość Cesarzowa *Karolina Augusta* raczyła ofiarować sumę pięćset szesnacie zła. dla tutejszych szkół robót żeńskich na *Leopoldstadtzie, Josefsztadzie* i przedmieściu *Alser*, tudzież w *Gumpendorf, Margarethen, Lichtenthal, Rossau, Neulerchenfeld* i *Ottakring*.

(*Sprawy parlamentarne.*) Wydział reformy podatkowej przedłożył izbie deputowanych projekt ustawy względem dalszej czynności swojej po zamknięciu pełnej rady państwa. Projekt ten składa się z ośmiu paragrafów. Osnowa projektu powiada, że wydział także po zamknięciu rady państwa ma pozostać czynnym, ażeby dopełnić zadania swego i złożyć sprawozdanie najbliższej Radzie państwa. Czynność wydziału będzie się ograniczać tylko na sprawie reformy podatkowej. Cesarz może wydział znieść lub odroczyć. Wydział ma prawo w czasie niezbrania pełnej Rady państwa znosić się za pośrednictwem swego prezesa z ministrami, kancelarzami nadwornymi i szefami władz centralnych. Członkowie wydziału będą pełnić funkcyę swoją także po zebraniu się rady państwa.

Włochy.

Turyń, 1. kwietnia. (*Różne wiadomości.*) Kółka tutejsze zajmują się mocno wykryciem tajnych dodatków do konwencji wrześniowej. Rzecz to jest bardzo ważna. Król jest bardzo zasmucony i nakazał najsurowsze śledztwo dyscyplinarne względem osób w tajnym archiwum pracujących. Prefekci zaś i władze pograniczne odebrali surowy nakaz ujęcia *Mazziniego*, za pierwszym pojawieniem się jego w kraju. *Mazzini* zdaje się wszystko teraz

stawia na kartę i pomimo rygoru policji miał się ukrywać długi czas w okolicach Genui. Znany radzca miejski genueński i publicysta Savi, zastrzelił się temi dniami. Był on ultra-republikanem i zaciętym stronnikiem oraz poufnym przyjacielem Mazziniego. Śmierć jego ma być w związku z wykryciem tajnych dodatków wyżej wspomnianych, dla tego też wierzą coraz bardziej, iż jest cokolwiek prawdy w owych tajnych dodatkach, przynajmniej co do rzeczy głównej, chociaż niektóre szczegóły mogą być zmyślone.

Księstwa Nadnaddunajskie.

Bukareszt, 30. marca. (Różne wiadomości.) Pozajutrze senat odbędzie ostatnie swe posiedzenie w obecnej kadencji; izba deputowanych już w dniu 25. marca zamknięta została. Przed zamknięciem zawotowała jeszcze sumę 700.000 piastrow na naprawę gościńców, ostatnimi wylewami wód zniszczonych. Suma ta jednak będzie niedostateczna do jakiejś takiej naprawy gościńców w Multanach i na Wołoszczyźnie, zwłaszcza iż prawie wszystkie mosty na małych a licznych rzeczkach uszkodzone zostały. W dniu 3. kwietnia książę Kuza udać się ma do dóbr swoich Ruginosy w Multanach, po czterech zaś tygodniach znów powróci do Bukaresztu, i udać się ma w podróż dawno zamierzoną do Francji i Niemiec przez Konstantynopol. Osoby jednak dobrze poinformowane zapewnają, że książę Alexander Jan myśl tej podróży zaniechał, nie będąc pewny, jakby był przyjmowany na dworach, które odwiedzić chciał. Książę zaś nie chce się wystawić na upokorzenie w skutek przyjęcia obojętnego. Nowy dziennik *Trompeta Carpatilor* odebrał już jedno ostrzeżenie za zaczepkę sądów konsularnych. W ogóle jednak dzienniki większej używają wolności od wystąpienia Kogolniczana z ministeryum. Dawny *Romanul* przez p. Rosetti redagowany wychodzi znów pod nazwą „*Consciencia nationale*“.

Od tygodnia już żegluga parowa na Dunaju w pełnej znajduje się czynności tak za wodą jak i pod wodą, w przyszłym zaś miesiącu poczta przesłana będzie wodą na Orsowę, nie już ładem, jak dotąd na Kronstadt. Czyli zaś rząd mołdo-wołoski obejmie od dnia 1. maja pocztę austriacką i rosyjską, tego wiedzieć jeszcze nie można. Dotąd jeszcze żadna konwencya pocztowa z pogranicznymi mocarstwami zawarta nie została.

Kronika.

(Ułaskawienie.) Poddany ces. austriacki Antoni Sochacki, który za udział w ostatnim powstaniu w Królestwie Polskim skazany był przez tamtejsze sądy wojenne na karę kilku letniego więzienia, został jak się dowiadujemy ułaskawiony przez Namiestnika Królestwa Polskiego hr. Berga i powrócił do kraju.

(Nieszczęsne wypadki.) Dnia 27. z. m. w lesie Jaryczowskim w obw. lwow. dąb podkopany upadając, przygłodził i zabił obecną tamże Annę P. żonę kmiecia z Zapytowa.

W Białobóznicy w obw. Czortkowskim włościanka Paraszka K. wdowa wraz trojgiem drobnych dzieci wszystko czworo d. 27. z. m. udusiła się od czadu.

(Wylewy wód.) W skutek ulewnych deszczów d. 29. z. m. i szybkiego topnienia śniegu i lodu wszystkie rzeki i strumienie w powiecie Mielnickim wezbrały w nocy z 29. na 30. z. m. do niesłychanej wysokości i w wielu miejscach rządziły spustoszenia.

Rzeka Nieczława przerzynająca wsie Babińce, Filipkowce, Michalków i Uście biskupie zalała wszystkie niziny w tych wsiach, pozrywała mosty i tamy; bardzo wiele domów stoi pod wodą, mieszkańcy ledwo zdolali ratować się ucieczką. Nadto w Michalkowie lody zatamowały bieg wezbranej rzeki, która w skutek tego tem szerzej wylała i uniosła 18 chat włościańskich; wiele rodzin straciło całe swoje mienie. W ogólności w całym powiecie komunikacja jest przerwana, mosty, tamy służą bądź całkiem pozrywane, bądź znacznie uszkodzone.

(Kolegium doktorów medycyny w Wiedniu) na posiedzeniu w d. 3. b. m. uchwalilo zająć się w najbliższym czasie tak zwaną zarazę syberyjską, i wezwać biegłych, którzy w poprzednich latach mieli sposobność poznania tej choroby, aby udzielili swoich postrzeżeń.

(Zakupno tytoniu w okolicach Aradu), już zostało ukończone. Według wykazów urzędowych zakupiono w Aradzie 70.000 cet., w Csaba 43.000 cet., w przecięciu po 9 złr. 50 c. za cetnar, w Kigys 14.000 cet. po 10 złr., w Apatfalva z powodu niepomyślnego zbioru tylko 16.000 cet. po 9 do 9 złr. 50 c., ogółem za 1,358.000 złr.

(Wylewy wód w Slawonii) jak donoszą z nad Drowy dziennikowi „Zala Somogyi Közlöny“ rządząca tam ogromne spustoszenie; w Valpo komunikacja jest możebna tylko za pomocą czółen.

(Towarzysze sztuki drukarskiej w Lipsku) opuścili in pleno d. 1. b. m. wszystkie tamtejsze zakłady drukarskie odmawiając dalszej pracy z powodu, iż żądania ich co do podwyższenia taryfy zecerów i drukarzy zostały odrzucone. Większe zwłaszcza zakłady, jakoto: Brockhousa, Gieserkego i Devrienta, Teubnera, Fischera i Rustena nie drukują książek w tym tygodniu i zaledwie mogą wydawać gazety do czego są na mocy umów zobowiązani. Jedna tylko drukarnia Ottona Wiganda jest ciągle w ruchu ponieważ właściciele jej przystali w ogóle na żądania robotników zastrzegając sobie na później umowę względem szczegółów.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(Produkcya piwa we Lwowie.) W miesiącu marcu b. r. wyrobiono we Lwowie 10.876 wiader piwa to jest o 1503 wia-

der więcej jak w poprzednim miesiącu, a mianowicie w browarze Kisselki 2025 wiader, o 225 w. więcej, Mendricha 136 w. o 34 w. więcej; Jurkiewicza 630 w. o 135 w. więcej, Schmelkesa 1500 w. o 200 w. więcej, Laskowskiego 210 w., o 84 w. więcej, Kleinmanna i Samuelego 315 w. o 90 w. mniej, Türkela 315 w. o 90 w. mniej, Kleina 2520 w. o 600 w. więcej, a nareszcie w browarze Roberta Domsa 3225 w. o 225 w. więcej jak w poprzednim miesiącu.

(Sól kamienna dla bydła.) Z wielu stron słyszeć się dały w ostatnich czasach skargi gospodarzy wiejskich na niedogodności połączone z bezpośrednim sprowadzaniem soli dla bydła, i na brak stałego składu we Lwowie tego artykułu tak niezbędnego w gospodarstwie wiejskiem. Z przyjemnością przeto podajemy do wiadomości naszych gospodarzy wiejskich, że dom handlowy p. J. a. n. Kleina we Lwowie, utrzymuje dotąd na swoim składzie sól kamienną z pod Krakowa dla bydła i sprzedaje takową w każdej ilości po 3 złr. w. a. za cetnar z opakowaniem.

(Komisyja do rozpoznania taryf kolei żelaznych) w myśl swego programu wydała odezwę do izb handlowych i stowarzyszeń przemysłowych, towarzystw rolniczych i innych podobnych korporacji, aby do 15go kwietnia nadesłały memoryały względem rozmaitych grup produkcji, i wpływu jaki na nie wywierają taryfy kolei żelaznych. Te memoryały mają zawierać prócz dat statystycznych dokładne wiadomości o produkcji, odbycie i ruchu w każdej gałęzi przemysłu. A mianowicie: jakie rozmiary ma teraz ta gałąź przemysłu o której się mówi, co w ogólności, i o ile taryfy kolei żelaznej w szczególności wzrost jej tamują jakie środki mogłyby złemu zapobiedz, i jakie możnaby przytoczyć powody do znizienia taryf. Następnie sama komisya zestawia rezultata tego rozpoznania jakoteż taryfy krajowych i zagranicznych instytucji transportowania, poczem bezpośrednie zapytania będą przesłane do izb handlowych, stowarzyszeń przemysłowych i t. d. tudzież do administracyi kolei, przyczem taryfy i stosunki innych instytucji transportowania będą także uwzględnione, Komisya zajmie się w ogólności terażniejszym stanem taryf kolei austriackich nie tylko co do ich wysokości, lecz także co do innych postanowień, a w szczególności klasyfikacyą towarów, przyjętą wagą normalną, systemem taryf specjalnych, systemem zniziania taryfy w drodze ugody i t. d., i zbada wszelkie przeszkody rozwoju rozmaitych gałęzi przemysłu dla powzięcia ostatecznych umotywowanych wniosków.

Stryj, 4. kwietnia. Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie z. m. na targach w obwodzie stryjskim i były następujące:

Mikolajów	Miejsce targu:											
	Rordól		Żydaczów		Bolechów		Rożniatów		Stryj			
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.		
waluta austriacką												
Mec pszenicy . . .	3	.	3	.	3	20	3	20	2	80	2	87
„ żyta . . .	1	75	2	.	2	30	2	20	1	70	1	90
„ jęczmienia . . .	1	50	1	60	2	.	2	.	1	.	1	40
„ owsa . . .	1	.	.	90	1	.	1	50	.	70	.	90
„ hreczki . . .	1	75	2	.	2	.	3	50	.	.	1	83
„ kukurudzy . . .	3	.	2	40	2	40	3	.	2	50	2	73
„ ziemniaków . . .	1	58	.	.	1	60	1	60
Cetnar siana . . .	3	.	1	20	1	20	1	80	1	80	.	90
„ wełny
„ nasienia koniczu
Sąg drzewa twardego . . .	8	.	8	.	7	.	5	.	4	80	6	50
„ „ miękkiego . . .	6	30	5	.	6	.	4	.	3	80	5	25
Funt mięsa wołowego	13	.	10	.	9	.	8	.	8	.	15
Mas okowity	60	.	45	.	80	.	70	.	42	.	70

Wiedeń, 4. kwietnia. (Targ na woły.) Na naszym dzisiejszym targu było 3179 sztuk wołów, a mianowicie 1690 sztuk węgier., 837 galic., 652 krajowych. Z tych sprzedano 1938 sztuk na potrzebę miejscową i 835 na prowincję, i płacono za 1 sz. wazącą od 450 do 600 ₰ po 110 zł. do 152 zł. 50 c., za 1 cetnar 18 złr. do 22 zł.

Ostatnia poczta.

Berlin, 5. kwietnia. *Nordd. Allg. Ztg.* pisze o jutrzejszym głosowaniu na sejmie związkowym niemieckim. *Dresd. Journal* zaprzeczył alternatywie, która wywołana być może, wojny domowej w Niemczech lub ponizienia sejmu związkowego. Alternatywa ta jednak istnieje. Nie wiemy, czy przyjdzie do wojny domowej, pewną zaś jest rzecz, iż jeżeli wotum sejmowe zostanie martwą literą, znaczenie sejmu będzie na zawsze podkopane, o czym się wkrótce przekonac będzie można. Przyjęcie wniosku jest moralnym zwycięstwem Prus, wielka bowiem masa ludu niemieckiego nabierze przekonania, czem Prusy są dla Niemiec i czem Niemcy są bez Prus lub w sprzeczności z Prusami.

